

Митрополит Јоаникије прославио имендан

Његово високопреосвештенство Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије данас, 17. новембра, на спомен Преподобног Јоаникија Великог, свог небеског заштитника, служио је Свету архијерејску литургију у манастиру Рустово, уз саслужење свештенства и свештеномонаштва Митрополије црногорско-приморске и Епархије будимљанско-никшићке.

По заамвоној молитви поводом Митрополитовог имендана преломљен је славски колач, а по отпусту је бесједио Високопреосвећени Митрополит.

Поучио је сабране да када долазимо на Свету службу Божју, нарочито на Свету литургију, треба да отворимо своје душе, срца и умове и сав свој живот, и своје најбоље мисли и бриге, муке и патње, принесемо Господу на дар, Оцу нашем небеском који нас смирује као своју љубљену дјецу и ниспошиље нам своју благодат и милост, своју свјетлост, истину и правду:

„И на такав начин ми улазимо са једним душевним стањем на Свету службу Божију, нарочито када се врше Свете тајне, када се служи Света литургија, а излазимо потпуно другачији, измијењени, охрабрени, утјешени, испуњени Божанске љубави, Божанскога живота, присуства. На свакој Светој служби,

било да нас је двојица или тројица или више хиљада, када смо заједно, ту је и Господ са нама. Он је рекао гдје су двојица или тројица сабрани у име моје и ја сам ту са њима, а то се нарочито односи када смо заједно у молитви, посебно када смо заједно у служби, кад вршимо Свете тајне Христове, када служимо Свету литургију, када се причешћујемо живоносног Тијела и Крви Христове.”

Тада нас Господ, како је казао, сусреће на вратима храма и само је важно да имамо основно настојање, колико то ми можемо, да учествујемо у Светој служби Божијој, а све остало је Божје, све остало је дар Његове љубави очинске, Његове милости и Он боље зна шта нам треба него ми сами.

“Он је ближи нашем срцу него што ми сами можемо да будемо блиски своме срцу. Он зна све наше патње, све наше муке, све наше проблеме. Зна и колико се трудимо и како се трудимо, али чак ни на то не гледа, важно је да дођемо. Све прима као своје миле синове и кћери. Таква је Божија љубав, увијек отворена, увијек свијетла и просвећује нашу таму и ослобађа нас од наших гријехова и мука и патњи, чини нас новим људима, даје нам нови живот, нови полет, нову радост, нову храброст. На такав начин обнављајући се тако непрестано кроз Свете службе Божје идемо за Христом – путем Божијим”, бесједио је Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије.

Митрополит је истакао да нас љубав коју имамо према Господу води путем спасења те да су се многи због те љубави удаљавали од овога свијета, видјећи његову празнину, пустош и обману. Све, па и оно најбоље је пролазно, а оно што није пролазно то је када се човјек сједињује са Господом.

„Дотиче се Његовог живота и Његове вјечности по милости Божијој и на такав начин, дотичућу се Божанског живота, сједињује се са Христом. Човјек дотичући се божанске вјечности превазилази овај свијет и вриједности овога свијета, види да су оне привремене, да су пролазне и да је сваки онај ко се везује само за њих на погрешном путу и да ће наћи пустош уместо пуноће. Али опет када се човјек сједињује са Господом све од овога свијета има вриједност и на такав начин и оно пролазно стиче непролазну вриједности“, рекао је Владика.

Објаснивши да и мале ствари имају веома велики значај ако смо у Христу, ако смо са Господом, јер нам Он даје пуноћу смисла и свакога нашега даха и свакога нашега дана и дјела, Високопреосвећени Митрополит је казао да су се тако Божији угодници ради љубави Божје врло често усамљивали зато што су хтјели да се испуне Божијом радошћу и пуноћом, новим животом.

„Онда су се врло често враћали овоме свијету, постајући као свјетила која се не скривају под судом, него се истичу да сви виде праведнике као град који на гори стоји и да га сви виде“, казао је Владика, додавши да се тако Преподобни Јоаникије Велики дуго подвизавао у Олимпијским горама у малој Азији, гдје су биле велике монашке насеобине од шестог вијека па све до доласка Исмаилћана који су отуда потиснули монахе и од тада се они селе на Свету Гору.

Говорећи о житију Преподобног Јоаникија Великог Високопреосвећени Митрополит је подсјетио да је он многе подвиге принио Господо многе патње преживио ради славе Божје, страдао за Господа, али га Господ није оставио него га је испунио својом свјетлошћу и својом милошћу.

„Па је касније он постао велики духовник, познат свима, многе монахе сабирао око себе, многе упућивао на пут Божији. Знали су за њега и велможе и цареви, али све је то било зато што се он испунио Божјом милошћу и истином. Постао и знаменит силом ријечи Божије која се настанила у његовим устима.“

На крају свог обраћања честитао је празник Светог Јоаникија Великог и сабрање, заблагодаривши мати Теодори и сестринству на љубави, а посебно дјечи која овдје долазе и уче пјевање, уче да чтецирају:

„Велика је нада у дјечи која су радоснога лица када долазе у цркву, када су са нама. У њима је будућност и зато све оно што им дамо докле одрастају, то ће они стоструко да узврате, прије свега својим родитељима, а онда и свима осталима и Цркви Божјој и отаџбини. На здравље и спасење, срећан вам овај дивни и велики празник!“

mitropolija.com